

NATIONALE MILITIE.

A D V E R T E N T I E.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen, ontvangen hebbende eene missive van den Heer Militie-Kommissaris, waarbij wordt opgegeven de tijd, waarop de Militieraad zijne zitting zal houden, tot het onderzoek der Plaatsvervangers en tot het beoordeelen der verwisseling van Nummers, brengen bij deze ter kennis der belanghebbenden, dat de Militieraad, ten gemeldeneinde, zijne zitting zal houden op het Raadhuis dezer Stad, in deszelfs gewone Vergaderzaal, op Woensdag, den 23 Februarij aanstaande, des voormiddags te 9 uren;

Dat de Kommissie, benoemd tot het teekenen en afgeven van Attesten en Certificaten, op Donderdag en Vrijdag, den 17 en 18 Februarij 1831, des namiddags van 3 tot 5 uren, op het Raadhuis, in de gewone Vergaderzaal van Burgemeester en Wethouders, zal vaceren, tot het opmaken en afgeven van Certificaten van goed gedrag, bij art. 97 der wet op de Nationale Militie voorschreven; dat de apodactigen, welke zich in de dienst willen doen vervangen, op die dagen bij opgemelde Kommissie zullen moeten verschijnen, vergezeld van hunne Plaatsvervangers, voorzien van de Doopcedels der laatstgenoemden, benevens de bewijzen, dat zij aan hunne verplichtingen, ten opzichte van de Nationale Militie, hebben voldaan, als ook van drie, bij de genoemde Kommissie bekende en ter goede naam en faam staande, Getuigen.

Groningen den 10 Februarij 1831.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDDEKINGE.
De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

A D V E R T E N T I E.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen herinneren bij deze, naar aanleiding eener bij dezelve ontvangen aanschrijving van den Gouverneur dezer Provincie, van den 7 Januarij 1831, no. 6, de Kommissarissen van Beurtschepen, Pakschuiten en soortgelijke Veren aan de stellige voorschriften van art. 12 der Wet van den 13 Brumaire 7 Jaar, het decreet van den 14 fructidor 12 Jaar, art. 4 van dat van den 28 Augustus 1808 en art. 1785 van het Burgerlijk Wetboek; — alsmede de Herbergiers aan het bepaalde bij art. 475, no. 2 van het Wetboek van Strafrecht, betrekkelijk het houden der vereischte gezegelde registers.

Gedaan in het Raadhuis te Groningen, den 7 Februarij 1831.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDDEKINGE.
De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

De **ADMINISTRATEUR VAN 'S RIJKS SCHATKIST** in de Provincie Groningen adverteert, dat hij hem ontvangen zijn de Betaalsrollen wegens Traktementen, aankomende de Hoogleraren en Studenten aan de Hoogeschool, Onderwijzers der Latijnsche en Lagere Scholen, en die van Lijfrenten, ingeschreven in het Grootboek der Nationale Schuld, verschenen den 1 Januarij 1831; dat de Uitbetaling zal plaats hebben van heden tot en met den laatsten Mei 1831.

Groningen

De Administrateur voornd.

den 7 Februarij 1831.

Bij afwezigheid van denzelfden:

J. WOLTERS,
Boekh.

D U I T S C H L A N D.

AKEN den 3 Februarij.

De Belgen hebben zich wel eenigzins van Maastricht verwijderd, maar houden die vesting in hunne tegenwoordige positiën steeds ingesloten. Alleen de brievenpost tusschen Aken en Maastricht is hersteld. De generaal Mellinet geeft openlijk te kennen, dat zoodanige berenning, naar zijn gevoelen, niet strijdig is met het besluit der Mogendheden, omtrent het deblokkeren van Maastricht.

G R O O T - B R I T T A N J E.

LONDEN den 1 Februarij.

Volgens een artikel in den Times, hadden de zee-uitrustingen te Portsmouth, welke in de afgelopen week alhier eenige onrust hebben verwekt, ten doel, om aan de bepalingen der Mogendheden, ten aanzien van de opening der Schelde, in geval van verdere weigering, meerdere kracht bij te zetten. Daar de Koning der Nederlanden echter die rivier geopend heeft, zegt genoemd blad, was het niet noodig, om tot zoodanige ultima ratio te komen. De uitrustingen hebben tegenbevel ontvangen, en het schijnt, dat thans alle buitengewone wapeningen in onze zee-depôts hebben opgehouden. De kustblokkade is grotendeels afgeschaft.

— Daar de benoeming van den hertog van Nemours als Koning van België hier steeds als waarschijnlijk voorkomt, meent een ministeriël dagblad deswege het volgende te moeten verklaren: „Wat Rusland, Oostenrijk en Pruisen van de verkiezing van den hertog, in geval die plaats vindt, mogen zeggen, weten wij niet; doch wij zijn genoegzaam zeker, dat onze regering niet zal afwijken van de strikste beginselen van non-interventie, naar welke zij tot hertoe heeft gehandeld. Indien andere Mogendheden verkiezen over deze zaak den oorlog aan te vangen, laten zij zulks dan doen; wij zijn noch zoo onregtvaardig, noch zoo dwaas, ofschoon wij, voor hun eigen belang, mogen betreuren, dat de Belgen den Prins van Oranje niet hebben gekozen.”

— Een onzer geachtste dagbladen verzekert, op geloof van bijzondere berichten, dat de maarschalk Soult, in de laatste week, 20,000 man, bij kleine detachementen, heeft in beweging gesteld op de linie van den weg naar Valenciennes.

F R A N K R I J K.

PARIS den 1 Februarij.

Volgens berichten uit Ierland, van den 25 Januarij, heeft de groote jury te Dublin den heer O'Connell, wegens het houden van verbodene volksvergaderingen, schuldig verklaard. De markies van Anglesey, lord-stedehouder van Ierland, was door het gepeupel van Dublin aangevallen, met vuilnis gesmeten en tot in het gouvernementgebouw vervolgd. Er waren krachtdadige maatregelen genomen, om de rust te bewaren.

— Te Londen heeft in het laatste van Januarij een troep volk, waaronder vele jongens uit den laagsten stand, in de wijk van Westminster buitensporigheden bedreven. Een aantal hunner, met messen gewapend, drong in de bakkerswinkels en haalde eene menigte brood weg. Eene afdeeling beambten van politie volgde hen en nam er eenigen gevangen; maar zij moesten ze, uit hoofde der bedreigingen van den woesten hoop, weder loslaten.

B E L G I E.

BRUSSEL den 4 Februarij.

In de zitting van het Congres van gisteren heeft de heer van de Weijer den volgende brief, van den Franschen minister van buitenlandsche zaken aan den heer Bresson geschreven, medegedeeld: „Mijnheer! indien gij, gelijk ik hoop, van het protokol van den 20 Januarij nog geene kennis aan het Congres gegeven hebt, zult gij u tegen deze mededeeling verzetten. Vermits het Fransche gouvernement er niet in toegestemd heeft. Hetzelve verlangt, dat in de zaak der schuld en der grenzen alleen de beide partijen optreden en geene tusschenkomst toegelaten worde.

(geteekend)

HORACE SEBASTIANI.

— Vervolgens werd de beraadslaging over de verkiezing van eenen Koning voortgezet. De heer d'Assemburg verklaarde zich voor den hertog van Nemours. De heer de Gerlache verklaarde er zich tegen. Indien bij verkozen wierd, zeide hij, zou België binnen twee jaren met Frankrijk vereenigd worden. De heer Barthélémy verklaarde zich voor den hertog van Nemours; de heer Forgeur insgelijks. Van de tribunen werd weder leve de hertog van Nemours geroepen.

Daarop werd de beraadslaging gesloten.

De president beval de leden aan, thans al die achtbaarheid te tonen, welke de aard der zaak vereischte. Bij het lot werden de stemopnemers benoemd.

Daar zijn 189 leden ingeschreven. De heer Nothomb roept achtereenvolgens de leden op, die hunne briefjes aan den president gaan brengen. De heeren Camil-

le de Smet en Huart, die beide ziek zijn, worden door hunne vrienden, de hen ondersteunen, binnen gebracht.

Na de afroeping der namen, worden de briefjes geteld. Daar zijn er 191. De stemmen zijn aldus verdeeld: de hertog van Nemours 89 stemmen; de hertog van Leuchtenberg 67; Prins Karel 35. Men gaat over tot eene tweede stemming, daar geen der Kandidaten de meerderheid van 96 stemmen bekomen heeft. De namen worden weder afgeroepen. Daar zijn 192 leden tegenwoordig. De president maakt den uitslag der stemming bekend. De hertog van Nemours heeft 97 stemmen bekomen; de hertog van Leuchtenberg 74; Prins Karel van Oostenrijk 21.

De president leest met luider stem het dekreet van het Congres, waarbij **LODEWIJK KAREL VAN ORLEANS, HERTOG VAN NEMOURS**, tot Koning van België wordt uitgeroepen.

Er wordt in de zaal geroepen: leve de hertog van Nemours! leve de Koning! leve het Congres! leve de president!

Morgen zal, bij het lot, de groote deputatie bestemd worden, welke aan **LODEWIJK KAREL VAN ORLEANS** de kroon zal gaan aanbieden.

[Het is niet te voorzien, wat de gevolgen van deze keus zijn zullen. De Belgen zijn er voor een groot deel tegen, met name de Geestelijkheid, die van de Regering van een lid der familie Orleans zich niets goeds kan beloven. Zullen de Belgen nu eens fiks onder elkander gaan vechten? Kan de Hertog de aangeboden kroon aannemen? Hij zal trouw moeten zweren aan de Constitutie, die men voor de helft nog zal maken: dat is, hij zal zijne handteekening zetten op een schoon stuk papier, waar men al zeer leelijke verplichtingen boven kan schrijven. — Wat zal de staatkunde van Europa zeggen? Ieder ziet, de keuze van den Hertog is eene vermomde vereeniging met Frankrijk. Frankrijk, vooral het leger, zal er over juichen. Of de Koning en de Hertog zelf door gestreelde eigenliefde zullen overgehaald worden toe te stemmen? Of zij tegen hunnen zin door Frankrijk zullen gedwongen worden tot goedkeuring? Of Engeland het zal toelaten, en Pruisen en alle zoogenaamde groote Mogendheden? — De oorlog, die buitendien in deze beweging der Fransche geesten onvermijdelijk scheen, zal er door verhaast worden, en oorlog zal weder over regt beslissen.]

(Uit eenen brief.) Heden namiddag, te 5 uren, werd de benoeming van den hertog van Nemours tot Koning van België, door het lossen van 101 kanonschoten, bekend gemaakt. Hij is met eene meerderheid van 23 stemmen door het Congres als zoodanig aangenomen.

Men zou moeten vooronderstellen, dat de benoeming van een opperhoofd eene algemeene vreugde onder de menigte zou hebben moeten te weeg brengen, maar in tegendeel heb ik kunnen opmerken, dat deze benoeming eer verslagenheid, dan wel vreugde onder de menigte heeft verwekt. Het stadshuis en het bureau van de Emancipation zijn geillumineerd. De stad is (nu 9 uren 's avonds) stil. De patrouilles van de garde civique zijn zeer menigvuldig.

GENT den 2 Februarij.

Dezen nacht had men eene Oranje-vlag bij de vischmarkt geheschen, welke in den morgen weder afgehaald werd.

Tegen 12 uren op den middag is hier, van Brugge komende, na de Brugsche poort te hebben overweldigd, binnengetrokken de compagnie van *Ernst Gregoire*, met wapenen en bagaasje, 300 à 400 man sterk, onder het geroep van: leve de Prins van Oranje! Aan het hoofd bevond zich zekere *de Bast*. Zij trokken terstond naar het hotel van het gouvernement en maakten er zich meester van. De pompiers stelden zich te weer; drie kanonschoten met schroot en een pelotonvuur werden op de menigte gelost; onder de gevallen noemt men den aanvoerder *de Bast*. De overigen namen de vlucht.

Een rapport van den generaal *Duvivier*, aan den kommissaris-generaal van oorlog, houdt onder anderen in, dat de troep van *Gregoire*, 400 man sterk, na de wacht aan de Brugsche poort te hebben overrompeld, in drie partijen, de eene naar het gouvernementshotel, eene andere naar het stadshuis en de derde voor de bureaux van den generaal *Duvivier* zich posteerden. Terwijl de pompiers in het gevecht waren, stelde de generaal *Duvivier* in de kazerne zich aan het hoofd van het 1ste bataljon Brusselsche jagers. De generaal *Vauthier* trok naar de citadel, om die te verzekeren en met een bataljon en twee stukken geschut de beweging van den generaal *Duvivier* te komen ondersteunen. De troep van *Gregoire* is daarop versiroeid, sommigen zijn gevangen genomen, *Gregoire* is met 150 man naar Brugge afgetrokken, de kapitein *de Bast* is gekwetst geworden en daarop gevangen genomen. De generaal *Duvivier* prijst den geest der bevolking.

Het *Journal de Flandres* zegt, aangaande de onlusten in Gent: Overal verzamelen zich volkshoopen, op alle punten der stad. Men zegt, dat een Franschman, een chef van de vrijwilligers, aan het hoofd van een bataljon den Prins van Oranje proclameert. De pompiers en jagers verzamelen zich; wij hooren de fusillade; de pompiers hebben vier stukken geschut. De hoop groeit aan; *Duvivier* begeeft zich naar de Brugsche poort; men hoort in de verte schieten; een gekwetste officier wordt weggevoerd.

De kolonel *Ernst Gregoire* en de kapitein *de Bast* begaven zich naar het hotel, van het gouvernement. *Gregoire* vervoegde zich bij den gouverneur, eischende dat hij den Prins van Oranje zoude proclameren of zljne aemissie geven. De heer *Lambrecht Cortenbach* antwoordde weigerend op die opeisching. De fusillade nam daarop een' aanvang, vijf sneuvelden er op de binnenplaats. De kapitein *de Bast*, na zwaar gewond te zijn, is door den kommandant van de *Poelle* aan het volk ont-rukt en in een der zalen van het gouvernement gebracht.

ANTWERPEN den 5 Februarij.

Heden morgen tegen 10 uren deed zich eene verschrikkelijke uitbarsting hooren.

Eene der kanonneerbootten, die zich op de reede voor anker bevond, werd, door het slechte weder, tegen den oever bij het fort Laurent gedreven. Zoodra men van de stad haren nood ontwaarde, begaven zich eene menigte werklieden naar de plaats, benevens een detachement van de compagnie van *de Gorter* en vele burgerwachten; zij klommen terstond op de kanonneerboot, om, volgens het zeggen van het *Journal d'Anvers*, de equipadje in den nood hulp te bieden, maar, zoo als wij met zekerheid vernomen hebben, om zich van de kanonneerboot meester te maken, en de manschap gevangen te nemen. Reeds hadden zij, in menigte op het verdek geklommen, de Hollandsche vlag van boven neêrgehaald en met voeten geireden, toen eensklaps de boot met een donderend geluid opsprong en in de lucht vloog. De moedige en welberaden kapitein der boot, geen middel ziende, om eervol zich met de zijnen te redden en de boot te behouden, was, onder een voorwendsel, naar beneden gegaan en had met een pistoolschot het kruid in brand gestoken. Al de Belgen met de equipadje zijn gesneuveld of zwaar gewond geworden; hun getal wordt door het *Journal d'Anvers* op ongeveer 20 begroot. De ontploffing heeft op de ijzeren brug, die de beide bassins vaneen scheidt, een stuk geschut der boot geworpen, een ander is op de batterij St. Laurent gesmeten. Achtien gekwetsten zijn in het burgerlijk hospitaal te Antwerpen binnengebracht; onder deze bevinden zich ook de stuurman der boot *Martinus van der Velde* en de zeilmaker *Peter Poelmann*.

[Onberekenbaar is de zedelijke kracht, welke deze heldedood op het leger en de natie hebben moet. Wij zijn nog niet ontwaard. Zulke mannen waren het, die Nederlands vrijheid hebben gegrond, en Nederland behoeft niets te vreezen, zoo lang zijne Zonen de Vadersen gelijken, die Spanje's reuzenmagt verpletterden.]

In de *Staats-Courant* van den 9 dezer leest men dienaangaande het volgende:

„Wij haasten ons, door de mededeeling van het navolgende officiële rapport, verslag te doen van eene gebeurtenis, welke, hoe zeer zij ons wegens het lot onzer heldhaftige landgenooten met droefheid vervult, echter van ene andere zijde reden geeft ons te verheffen op een voorbeeld van moed en vaderlandsliefde, hetwelk ons de daden onzer edele voorvaders herinnert, en strekken zal, om den nationalen geest, welke zich in het oude Nederland reeds zoo schoon heeft ontwikkeld, meer en meer kracht bij te zetten en te verhoogen.

Aan Z. E. den Directeur-Generaal voor de Marine.

Aan boord van Z. M. kanonneerboot no. 6,

Vlaamsch-Hoofd den 3 Februarij 1831.

Aan Uwe Excellentie heb ik de eer, de droefvige, maar glorieijke mededeeling te doen van het voorgevallene van dezen dag.

In den vroegen morgen de rivier zonder drijfsijs zijnde, deed ik de divisie wederom haren post hervatten; de kanonneerboot no. 2, onder bevel van den Luitenant ter zee, 2de klasse, *J. C. J. van Speyk*, naar Austruweel gestationneerd hebbende, was dezelve aldaar in goeden staat gekomen.

Een harde Noord-Westelijke stormvlaag deed echter daarna dit vaartuig drijven, en niettegenstaande die Officier de beste en geschiktste pogingen in het werk stelde, om van den lager wal te blijven, geraakte hij evenwel door den aandrang van den wind daartegen aan de zijde der stad, even beneden de Bassin, bij het zoogenaamde Water-batterijtje.

Van den beginne af aan zijne bewegingen gade hebbende geslagen, bespeurde ik thans, dat er eene groote hoeveelheid volk aldaar zich verzamelde, en het kwam mij voor, dat hij in zijne sloep het volk poogde te ontschepen. Alhoewel ik mij dadelijk derwaarts begaf, maakte echter de kracht van wind en stroom de aannadering voor hulpvaartuigen onmogelijk. Spoedig daarop bespeurde ik, dat eene bende van het Antwerpsch gemeen zich van het vaartuig trachtte meester te maken, en, aan boord van hetzelfde overgekomen zijnde, de *Hollandsche vlag omlaag rukte*; waarna onmiddellijk de uitbarsting mij het *springen der boot* en de vaste beradenheid van den kommanderenden officier aantoonde; — een maatregel, ongetwijfeld door dien jongen, braven Bevelhebber genomen, toen hij zag, dat *geene* andere redding hem van zijne laaghartige vijanden konde verlossen.

Het altijd bedaarde gedrag, de menigvuldige met beleid uitgevoerde bevelen, zijne mij bekende onverschrokkenheid waarborgen mij, dat deze brave officier alleen in de hoogste noodzakelijkheid heeft kunnen overgaan tot het doen van dien gewichtigen stap, als het eenige redmiddel, om de aan hem vertrouwde kanonneerboot met eere uit des vijands handen te houden.

Volgens ingewonnenne zijdelingsche berigten is mij bekend geworden, dat slechts de loods met drie matrozen dien heldendood ontkomen zijn, en zich thans in het hospitaal binnen Antwerpen moeten bevinden; gelijktijdig heb ik vernomen, dat de dood dier braven gewroken is, door het bloed hunner overweldigers zijnde er velen van hen mede in de lucht gesprongen.

Hoe droevig dit voorval op zich zelf beschouwd ook moge zijn, twijfel ik geenszins, of Uwe Excellentie zal hier de overtuiging vinden, dat de brave Luitenant van *Speyk* met de meeste nauwgezetheid zijne plichten heeft volbragt en het zegel heeft gelegd op de decoratie, hem kortelings door Zijne Majesteit vereerd.

Als zijn onmiddellijke kommandant rust op mij de verplichting, Uwe Excellentie de grootheid dezer edelmoedige verrigting kenbaar te maken, in de overtuiging, dat Uwe Excellentie in dit nooit te vergeten gedrag van eenen harer verdienstelijkste officieren dat deel zal nemen, dat hetzelfde naar waarheid verdient.

Alhoewel het Zijne Excellentie den Luitenant-Generaal *Chasé* ten hoogste smart, dat op deze wijze aan het leven van dezen moedvollen officier en znoele meerdere braven een einde is gemaakt, en daarbij tevens een Zijner Majesteits vaartuigen is verloren gegaan, beschouwt Zijner Excellentie, dat hierdoor, zonder twijfel, de vijand zal overtuigd zijn, dat 's Rijks Marine niet verbasterd is van den ouden roem, welken dezelve steeds in het Vaderland van eeuwen het met zooveel regt mogt genieten, en liever een' eervolled dood verkiest, dan eene van schande verzelde mishandeling van het barbaarsch gepeupel.

De Kapitein Luitenant Kommandant,
(Geteekend) KOOPMAN.

De Marine betreurt hierdoor voor de derdemaal het verlies van een braaf jong officier, welke niet alleen door Militairen moed en trouw, maar ook door personeel braaf karakter en gedrag de hoogste achting van een ieder waardig was.

„Waarom dan ook door den Kapitein-Luitenant ter zee *Koopman* den volgenden dag dit alleziens treffend verlies van den officier en eequipaasje der boot no. 2 op eene plegtige wijze, door het ter halver stok hijschen van vlaggen en wimpels, openlijk is bekend gemaakt; hebbende men het genoegen gehad te zien, dat dit door verscheidene neutrale schepen in het bassin liggende is gevolgd geworden.

„Wegene den plaats gehad hebbenden brand te Maastricht, in de garnizoensbakkerij, kunnen wij melden, dat die niet, zoo als ons vroeger was opgegeven, in den nacht van den 1sten op den 2den, maar in den nacht van den 2den op den 3den dezer, en wel te middernacht, is ontstaan. Men was denzelfden des morgens te 5 uren meester. Bij onderzoek is het gebleken, dat eene zekere hoeveelheid hout, bij een der ovens gelegd om te droogen, in den brand is geraakt en dit aanleiding tot het ongeval heeft gegeven. De schade is intusschen niet zeer groot, in vergelijking van hetgene te wachten was, en een der ovenen is behouden gebleven, waardoor men regelmatig in de dienst voor het garnizoen kan blijven voorzien.

„Het korps mineurs en sappeurs heeft voornamelijk tot het blusschen van den brand medegewerkt, doch alle militairen, die daaraan met de burgers hebben deel genomen, hebben daarin uitgemaakt.

„De Generaal *Dibbets* heeft daarover zijne tevredenheid bij dagorder aan de troepen en bij missive aan de stedelijke Regering betuigd, welke stukken wij hier doen volgen:

Hoofdkwartier te Maastricht, den 3 Februarij 1831.

DAGORDER.

„Soldaten! bij den brand van gisteren in de garnizoensbakkerij, hebt gij wederom een bewijs gegeven, dat daar waar 's Konings dienst u roept, een ieder wedijvert, om zich te onderscheiden; het is voor mij een aangename plicht, deze door u betoonde diensten weder openlijk te erkennen.

„Gaat steeds voort, u als ware soldaten te doen kennen, om al meer en meer de achting en het vertrouwen uwer meerderen en medeburgers te verwerven.

De Generaal-majoor, enz.,
DIBBETS.

Aan de Edel Achtbare Heeren Burgemeester en Schepenen
der stad Maastricht.

„EDEL ACHTBARE HEEREN!

„Steeds zal het mij aangenaam zijn, bewezen diensten openlijk regt te doen wedervaren; de gelegenheid biedt zich daartoe aan, door bij afkondiging van U Ed. Achtbaren te doen bekend maken, dat ik verleden nacht, bij den brand in de garnizoensbakkerij, met genoegen heb opgemerkt, dat burger en soldaat wedijverden, behulpzaam te zijn; beschouwende ik dezen eersten stap van gemeenschappelijke medewerking als een' waarborg voor alle omstandigheden, waarin dezelve tot rust, orde en welzijn der stad weder mogt gevorderd worden.”

„De Generaal-Majoor, enz.
„DIBBETS.”

N E D E R L A N D E N.

's GRAVENHAGE.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Maandag, den 7 Februarij.

Omstreeks één uur wordt de vergadering geopend.
De Voorzitter geeft te kennen, dat de leden niet in genoegzamen getale zijn, om eenig besluit te nemen, maar dat zulks niet zal verhinderen, dat er mededeeling gedaan worde, zoo van de aantekeningen der laatste openbare zitting, en der zittingen met gesloten deuren, waarin beraadslaagd is over het antwoord op de mededeelingen, van wege den Koning ontvangen, als van het verslag der commissie, welke met het overbrengen van dat antwoord aan Z. M. is belast geweest.

De Griffier leest dien ten gevolge de aantekeningen van het verhandelde in de openbare zitting van den 31 Januarij, en in de zittingen met gesloten deuren, van den 31 Januarij en den 1, 2 en 3 Februarij, uit welke laatste blijkt, dat, nadat het ontwerp van antwoord, in gevolge den wensch van sommige leden, eenige wijzigingen had ondergaan, hetzelfde met 92 tegen 18 stemmen is aangenomen. De heer van *Syzama* had in de aantekeningen van de zitting van den 3den doen inlassen, dat hij tegen het antwoord had gestemd.

Wordt gelezen eene boodschap van de Eerste Kamer, inhoudende, dat zij zich met het door de Tweede Kamer aangenomen antwoord op de mededeelingen, van wege Z. M., heeft verenigd.

Het adres in van den volgende inhoud:
SIRE!

Het is, doordrongen van een diep gevoel van gehechtheid aan het Vaderland, van getrouwheid aan den Vorst, die het regeert, en van hunne dure verplichting, om ook in hunne betrekking mede te werken ter handhaving van de eer en onafhankelijkheid des Rijks, dat de Staten-Generaal, in deze buitengewone oogenblikken, den troon verbiedig naderen, oordeelende, dat zij, na de gewichtige hun gedane mededeelingen, voor het volk, door hen vertegenwoordigd, en voor gansch Europa moeten openleggen de gevoelens, die hen bezien; opdat de plegtige uitdrukking daarvan moge strekken ten bewijze der eensgezindheid, welke tusschen het Nederlandsche volk en zijnen Koning duurzaam bestaat, en opdat de stem ook van dat volk, bij de woelingen van anderen, moge wege in de schaal der Europeesche staatkunde.

Onder de gebeurtenissen toch der laatst verloope maanden, die het staatsgebouw op zijne grondvesten deden schudden, heeft Noord-Nederland een schouwspel zijner waardig opgeleverd. Terwijl zich in de Zuidelijke gewesten een doldruchtige omwentelingsgeest vertoonde en deze, daardoor alstot verbijstering bragt, zich zonder regt of reden geweldadig losscheurden, schaarde de bevolking der Noordelijke, het ware vrijheidsgenot van de losbandigheid onderscheidende, zich eenparig onder de banier van orde en wet. Terwijl elders ook de jeugd door eene valsche geestdrift wordt weggesleept, gorden de kweek-

lingen onzer hoogeschole de wapenen aan ter handhaving van het regmatig gezag, en niet alleen onze jongelingen, de bloem der natie, maar mannen van allen rang en stand sluiten zich, ter afwending van het uit het Zuiden dreigend gevaar, aan onze trouwe en dappere land- en zeemagt en aan onze van alle zijden toegesnelde schutterijen. Allen (hunnen moed en ijver zal eenmaal de geschiedenis regt doen wedervaren) ziet men eendragtig, op de roepstem van Uwe Majesteit, leven en vermogen aanbieden tot behoud van het nationale bestaan en ter verdediging van den vaderlandschen grond.

Billijk had men mogen verwachten, dat dit schouwspel, in tegenstelling van den Belgischen opstand, zoo al niet overal de menigte, althans de Europeesche regeringen van het roekeloze en baldadige van dien opstand, welke zonder eenige verschoonende aanleiding is uitgeborsten, zoude hebben kunnen overtuigen.

Geenszins scheen men daarentegen zich te kunnen voorstellen, dat zoodanige afval bij de Mogendheden onverschillig niet alleen zoude worden aangezien, maar ook erkenning en steun erlangen. Bezwaarlijk is het alsnog voor ons, deze staatkunde, op een beginsel van niet-tusschenkomst gebouwd, met het regt der volken overeen te brengen.

De van wege Uwe Majesteit ons gedane mededeelingen, nopens den loop der onderhandelingen te Londen, moesten mitsdien bij ons een pijnlijk gevoel doen ontstaan, toen wij daarin zulk eene strekking vermeenden te ontwaren.

Wij zagen daartoe, dat door Uwe Majesteit de tusschenkomst der Mogendheden, als onderkenenaars der trakaten van Parijs en Weenen, alleen was ingeroepen tot demping van den opstand, en dat Hoogstdezelve was toegelaten tot eene wapenschorring, waarbij het grondgebied van den Staat der Vereenigde Nederlanden werd gehandhaafd.

Wij deelen in de smart, welke de beschikkingen der Gevolmagtigden bij Uwe Majesteit hebben verwekt; want hoe zeer noch de Staten-Generaal, noch het volk, dat zij vertegenwoordigen, eene hereniging met de Zuidelijke gewesten verlangen, maar in tegendeel eene geheele afscheiding hun denkbeeld en begeerte is, zijn zij van oordeel, dat de erkenning der Belgische onafhankelijkheid uitdrukkelijk behoort gepaard te gaan met het vaststellen van billijke voorwaarden, opzigtelijk de schadeloosstelling voor gedane opofferingen, de zekerheid en onafhankelijkheid van het voormalig grondgebied der Vereenigde Nederlanden, daaronder begrepen de bezittingen van den Staat buiten Europa, de splitsing en vereening der schuld, en de waarborgende regeling van alle wederzijdsche aangelegenheden.

De Staten-Generaal, Sire! al zoo instemmende met Uwer Majesteits gevoelens, huldigen de wijze, waarop dezelve waardiglijk zijn uitgedrukt bij Hoogstdezelfs ons medegedeelde verklaringen, wier slotsom is: *afscheiding van België, met beding van billijke voorwaarden.*

Doch, Sire! zal dit doel bereikt worden, dan moeten de nog bezeten waarborgen en onderpanden, wier behoud daartoe strekken kan, thans vooral, met kracht worden vastgehouden; wij bedoeien geene toerusting tot herovering van België, maar wij verlangen de handhaving onzer eigene grenzen, zoo wel als van onze militaire stellingen, des te noodiger tegen eenen vijand, bij wien de stem der Mogendheden geene genoegzame kracht schijnt te bezitten, om zijne stroopenden in toom te houden, of de banden onzer wederregtelijk nog gevangen gehoudene krijgslieden te doen slaken.

Daartoe vertrouwen wij op de deswege mede door Uwe Majesteit gedane verklaringen, zoo wel omtrent Hoogstdezelfs tot nu toe gehoudene handelwijze, als omtrent die, welke het gevolg zoude kunnen worden der niet nakoming van gelijktijdig opgelegde verplichtingen.

Het is dan ook met welgevallen, dat wij de laatste mededeeling hebben ontvangen, van wege Uwe Majesteit ons gedaan; wij vleijen ons, dat daardoor de spoedige vaststelling van billijke hoofdvoorwaarden zal worden bevorderd. Daarbij toch heeft de natie een dringend belang, opdat, gelijk zij reeds het onschuldig slagtoffer der aan haar door den afval berokkende rampen is geweest, zij niet aan verliezen worde blootgesteld, die het openbaar credit en het volksbestaan in de toekomst zouden ondermijnen, en aan de regtmattige schuldeischers van het Rijk den noodlottigsten slag toebrengen.

Na aldus, Sire! aan de behoefte voldaan te hebben, welke wij gevoelen, om met rondborstigheid ons over deze hooge aangelegenheden te uiten, vinden wij ons niet minder gedrongen, om aan Uwe Majesteit onze dankbetuiging over te brengen voor de toegezegde zorg, ten aanzien der voor te dragene regeling onzer eigene Staatshuishouding en der wijzigingen in de Grondwet gevorderd.

Ja, Sire! zullen de Vereenigde Nederlanden, als voorheen eenen afzonderlijken Staat uitmakende, uitzicht kunnen hebben op het behoud van hun onafhankelijk bestaan; zullen hunne ingezetenen mogen hopen op bloei en welvaart, bij vereenvoudiging en vergoeding der geldene schaden; zal de Staat aan zijne verbindtenissen kunnen blijven voldoen: dan moet niet alleen, ter verkrijging en bepaling van regtmattige voorwaarden aan buiten, alle worden aangewend; maar onze inwendige Staatshuishouding behoort die wijzigingen te ondergaan, welke, bij vereenvoudiging, tevens groote bezuinigingen mogelijk maken, zonder eenige der waarborgen, tot verzekering der openbare vrijheden en 's lands welbegrepen belang vereischt, te krenken. Buiten die waarborgen toch kan geene Regering duurzaam orde en rust bewaren. De Staten-Generaal zien de van wege Uwe Majesteit aangekondigde voordragt van wet, daartoe betrekkelijk, met verlangen te gemoet; zij zullen dan met kalmte en nauwgezetheid beoordeelen, hoedanig het beginsel der ministeriële verantwoordelijkheid en de verdere wijzigingen, welke de omstandigheden mogten vorderen en de ervaring aanraden, in onze Grondwet, overeenkomstig haren milden geest, te maken, zouden kunnen en moeten worden gevestigd, en op de wijze bij die Grondwet zelve voorge schreven tot stand bragt.

Sire! ook wij gevoelen al het gewigt en het drukkende der moeilijke omstandigheden, waarin wij gewikkeld zijn; al het grievende en onverdiende der rampen, die ons treffen; maar wanneer wij daarbij opmerken den geest van eensgezindheid, van orde, van edelmoedige zelfopoffering, welke de Oud-Nederlandsche natie bezield, en de veerkracht en blijken van vaderlandsliefde, die zij ten toon spreidt, dan wanhopen wij niet; maar meer en meer wordt onze ijver aangewakkerd, om, op het voetspoor onzer vaderen, in het vertrouwen op de hulp des Almachtigen, met volharding voort te gaan, en om, onder het loeijen der stormen, aan Europa en de beschaaide wereld het bewijs te geven, wat eenstemmigheid en ware vrijheidsliefde, eerbied voor en gehechtheid aan het wettig gezag, moed en inspanning van krachten vermogen, en hoe de Nederlandsche natie, bij afschuw van oproer en geweld, voor de onafhankelijkheid van haar beperkt grondgebied goed en bloed veil heeft, en alzoo aanspraak mag maken op de achting der natien en de eerbiediging harer regten door Koningen en Vorsten.

De commissie uit deze Kamer, die een gedeelte heeft uitgemaakt van de bezending der Staten-Generaal, welke het antwoord aan Zijne Majesteit heeft overgebracht, doet bij monde van den heer *Dijkmeester* het volgende verslag:

„EDEL MOGENDE HEEREN!

„Uwe commissie, benoemd om op de gewichtige aan U Ed. Mogenden gedane mededeelingen een adres aan den Koning aan te bieden, heeft de eer te rapporteren:

„Dat zij, vereenigd met de commissie uit de Eerste Kamer, zich heden in staatsie naar het paleis des Konings heeft begeven, en met de gebruikelijke plegtigheid is ontvangen;

„Dat Z. M., op het aan Hoogstdenzelven door den President der Eerste Kamer, als hoofd der vereenigde commissie, voorgelezen en aangeboden adres, heeft geantwoord:

„Dat Z. M. met welgevallen, en als een blijf der bestaande eenstemmigheid tusschen Koning en volk, aannam het adres, van wege de Staten-Generaal aan Hem aangeboden;

„Dat Z. M. van deze gelegenheid gaarne gebruik maakte, om aan de natie zijne erkentelijkheid te betuigen voor de opofferingen van allerlei aard, welke die natie ten behoeve van het Vaderland gedaan had, en welke juiste voorstelling in het adres Z. M. niet behoeft te herhalen;

„Dat Z. M. echter tot zijn leedwezen hierbij moest voegen, dat de berigten der laatste dagen en oogenblikken van dien aard waren, dat de uitzigten op eene spoedige en behoorlijke schikking, welke Hij bij vroegere mededeelingen gemeend had te kunnen geven, zich schenen meer te hebben verwijderd, en de natie alzoo zou kunnen geroepen moeten worden tot nieuwe opofferingen voor het behoud der onafhankelijkheid van het Vaderland, op welke opofferingen Hij rekende met de Hem geblekene gezindheid der natie en van de Staten-Generaal.”

De Voorzitter herhaalt, dat de Kamer nopens dit verslag nog geen besluit kan nemen, doch zegt, intusschen zorg te zullen dragen, dat hetzelfde, gelijk mede het adres, wordt gedrukt en aan de leden toegezonden.

Daarna wordt de vergadering gescheiden.

— In eenen bijzonderen brief uit 's Gravenhage, door het dagblad van Luxemburg medegedeeld, wordt gezegd, dat Z. M. de officiële verzekering van het Fransche gouvernement had bekomen, dat de bezetting van het groot-herzogdom door de troepen der bondgenooten, ondersteund, des noods, door Pruisische krijgsvanden, door Frankrijk niet zou aangemerkt worden als strijdig met het regt van non-interventie, aangezien de schikkingen betrekkelijk België door de groote Mogendheden, Frankrijk daaronder gerekend, worden aangemerkt als geene gemeenschap te hebben met de Luxemburgsche aangelegenheden.

Volgens dienzelfden brief, stelde de Koning zich voor, eene commissie te benoemen, welke uitsluitend zamengesteld zou zijn uit aanzienlijke Luxemburgsche ingezetenen, om de grondslagen te ontwerpen van eene afzonderlijke constitutie, over welke daarna, in eene algemeene vergadering van voornam ingezetenen, zou geraadpleegd worden. De belastingen zouden voorts verminderd worden, met name die op den binnenlandschen wijn.

— Te Antwerpen zijn den 30 Januarij zes bataljons, 4600 man sterk, aangekomen; hiervan zijn vier bij de burgers ingekwartierd geworden, twee liggen buiten de stad, het eene te Berchem en het andere te Burgerhout.

— Van de vijf Scheveningsche pinken, welke zich naar Texel hadden begeven, om Zuiderzeeschen haring te halen, zijn er Vrijdag 11, vóór den storm, twee behouden terug gekomen, doch een derde is, in den avond van dien dag, op eene zandbank blijven vastzitten. Men heeft met de meeste moeite den stuurman en 2 matrozen gered, doch vier anderen zijn verdronken. In de stad zijn, door den storm van Vrijdag op Zaterdag-nacht, vele daken en schoorsteenen beschadigd en een aantal boomen omgeslagen.

B R E D A den 5 Februarij.

Donderdag morgen is uit Rotterdam vertrokken een detachement te Utrecht gekleede, gewapende en uitgeruste Zwitsers. Dit detachement heeft den afgelopen nacht te Terheijde nachverblijf gehouden en is heden morgen van daar naar Bergen-op-Zoom gemarscheerd. Naar wij vernemen, zal dit detachement weldra door meer andere gevolgd worden.

— In de *Staats Courant* leest men:

„Een bericht van den provincialen Kommandant van Zeeland, van den 2 Febr., meldt, dat de Luitenant *Scheidus*, de wacht hebbende aan de Papegeule, op aanvraag van den veldwachter, bijstand had verleend tot het innen van gelden in het eiland onder St. Kruis, in het vierde distrikt van Zeeland; dat deze wacht, bestaande uit 1 serjant en 8 man, door de muitelingen overvallen en op de vlugt gedreven was geworden, waarbij een der onzen was gevangen gemaakt; dat

daarop de Luitenant *Scheidus*, als parlementair, met den *Vredelievende* soldaat, naar het eiland was gegaan, doch niet is teruggekeerd. De Luitenant-kolonel *Ledel* heeft daaromtrent dadelijk vertoogen bij den Generaal *Duvivier* ingeleverd, waarop antwoord werd gewacht.

„Volgens rapport van den 3 dezer, van gemelden provincialen Kommandant, is eene andere patrouille, gaande langs de grensscheiding bij St. Kruis, door de muitelingen aangevallen, doch zijn deze door de patrouille van onzen grond weder verjaagd, bij welke schermutseling twee der muitelingen gesneuveld, en hunne geweren naar de wacht van St. Kruis mede zijn gevoerd. Aan onze zijde is geen verlies geweest, noch aan dooden, noch aan gekwetsten.”

— Men wil, dat de luitenant-generaal, hertog van *Saksen-Weimar* op nieuw zal belast worden met het doen van eenen togt naar Maastricht, om die vesting te provianderen en de geheele gemeenschap met dezelve te herstellen. Ook vermeent men, dat alle leverantiën van krijgsbehoeften voor het leger, als ransels, ambulance-wagens, veldflesschen, enz. tusschen den 5 en 15 Maart aanstaande moeten zijn afgeleverd.

— In de zitting van het Congres van gisteren zijn tot leden van de deputatie, welke aan den hertog van *Nemours* zijne verheffing tot Koning der Belgen zal bekend maken, behalve den president, benoemd: de graaf *Felix de Mérode*, mistgaders de heeren *d'Aerschot*, *Osij*, *Gendebien*, de vader, *Charles le Hon*, *Ch. de Brouckere*, *Marlet*, *Demanet de Biesme*, *Boucquaeu*.

De heeren *Osij* en *Demanet de Biesme* bedanken; de eerste, omdat hij niet van huis durfde gaan, vreesende voor ongelukken in de stad Antwerpen; de tweede, omdat hij voor den hertog van *Leuchtenberg* gestemd had en de staat zijner gezondheid hem ook niet toeliet, om te reizen.

AMSTERDAM den 7 Februarij.

Men spreekt van een zeer wel gesteld verzoekschrift aan den Koning, door de aanzienlijkste burgers uit Groningen ingediend, en waarbij de opheffing der Ridderschappen en de invoer eener regstreeksche verkiezing gevraagd worden. Men weet, dat de Ridderschappen in Groningen, meer nog dan elders, tegen de eenvoudige Oud-Vaderlandsche zeden strijden, daar men, om eene Groningsche Ridderschap te hebben, genoodzaakt geweest is eenen Groningschen Adel te scheppen. Trouwens, als een afgezonderde stand, welke zijne bijzondere Vertegenwoordigers in de Staten heeft, behooren zij nergens in ons Vaderland, of ten hoogste in Gelderland en in Overijssel, te huis. Bij regstreeksche verkiezingen hebben al de bewoners van Nederland hetzelfde belang. De Koning ziet zich door dezelve naar waarheid door de Afgevaardigden van de bloem des Volks omringd, en het Volk heeft daardoor de zekerheid, dat zijne belangen inderdaad eene voorspraak en eenen verdediger in 's Lands eerste Vergadering zullen aantreffen. Die inderdaad het goeide en beschaafde gedeelte der Natie wil vertegenwoordigd zien, schijnt tegen eene meer regstreeksche verkiezing door dien stand der Maatschappij geene wezenlijke zwarigheden te kunnen inbrengen.

(Uit de Noordstar.)

ROTTERDAM den 9 Februarij.

Aan de bezittingen en aan de terugbrenging onder het wettig gezag van het land van Hulst, in Staats-Vlaanderen, hebben onze brave zeelieden een werkelijk deel gehad. Bij de landing van den 1 Januarij jongstleden heeft de kapitein-luitenant *A. Bezemer*, eerste officier van Zijner Majest fregat *Euredice*, 212 mariniers en matrozen gekommandeerd, waarvan dadelijk 62 ter bezetting van Terneuzen gelaten zijn, terwijl hij met de overige 150, benevens 75 infanteristen, hem door den generaaf-majoor baron *des Tombe* toegevoegd, denzelfden avond in Sas van Gent binnengerukt is. Aldaar heeft hij drie dagen vertoefd en toen order bekomen, om, met achterlating van 36 mariniers en de 75 infanteristen, op Terneuzen terug te trekken en aldaar post te houden. Onze zeelieden hebben hunne militaire diensten met de meest mogelijke orde en nauwgezetheid waargenomen tot op den 28 Januarij, toen alle zeeofficieren en matrozen weder aan boord der voor Terneuzen gestationeerde oorlogsschepen *Euredice*, *Amphitrite* en *Nehellenia* geëmbarkéerd zijn. De mariniers van deze bodems, die tot hetzelfde detachement behoord hebben, zijn in Sas van Gent zoo wel als in Terneuzen gebleven, waar zij het grootste gedeelte van het garnizoen uitmaken.

NIJMEGEN den 8 Februarij

De mobiele kolonne, sedert eenigen tijd in de omstreken Maas-en-Waal en het rijk van Nijmegen vertoefd hebbende, is 11. Zondag terug gekeerd, nadat de meesten der dienstplichtige onwillige schutters waren opgekomen. Het korps jagers van *van Dam*, dat door den ijsgang verhinderd werd de rivier de Waal over te trekken, marscheerde naar de gemeente Ubbbergen, en is van daar, heden morgen, naar Arnhem op marsch gegaan, te 9 ure alhier doortrekkenden.

Het *Journal de la Haye* bevat heden wederom onder de letter X het volgende der aandacht overwaardige artikel:

„MELLINET!

„In het protokol van den 9 Januarij 1831 hebben de gevolmagtigden der Mogendheden verklaard, dat op den 20 Januarij de Schelde vrij en Maastricht gedeblokkeerd moesten wezen.

„Eene daadzaak is zeker, te weten, dat de Schelde op den 20 Januarij geopend was.

„Eene daadzaak is zeker, te weten, dat Maastricht niet gedeblokkeerd was en zulks nog niet is.

„Koning *Willem*, ten behoeve van zijn regt protesterende, heeft den wil der Mogendheden zich laten welgevalen.

„De Generaal *Mellinet* verklaart openlijk, dat de wil der Mogendheden niet vervuld zal worden.

„Zie hier de eigene woorden der conferentie, betreffende de Belgische troepen: „De Kommissarissen zullen er bijvoegen, dat, bijaldien de Belgische troepen den 20 Januarij niet in de gezegde stellingen terug getrokken mogten zijn, de vijf Mogendheden het veronachtzamen van hunne uitnodiging ten deze zullen beschouwen als eene daad van vijandelijkheid tegen dezelve, en zich voorbehouden het nemen van alle zoodanige maatregelen, als zij gepast zullen oordeelen, tot het doen eerbiedigen en volvoeren der te hunnen opzichte aangekene verbindtenissen.”

„Ziedaar Europa den heer *Mellinet* met oorlog bedreigende, bijaldien hij niet terug keert in zijne stellingen van den 21 November, en ziedaar den heer *Mellinet* verklarende, dat hij niet in dezelve terug zal keeren.

„Den 21 Januarij was het de Gezanten bekend, dat de heer *Mellinet* weigerde aan de hem opgelegde verplichtingen te voldoen. Wij zouden alzoo den tijd gehad hebben, om hunne beslissing te vernemen. Wij vernemen niets. Men rept er zelfs niet van.

„Had Koning *Willem* gearzeld, om de Schelde te openen, een Engelsch eskader zou die rivier alreeds bezetten.

„En Koning *Willem* bevond zich in zijn Land, en dat Land erkent geen anderen Opperheer, dan Koning *Willem*.

„Daar ginds, nabij Maastricht, verklaart een fortuinzoeker, zonder naam, zonder titels, zonder vaderland, dat hij, op dat omlangt voor hem nog vreemd grondgebied, in dat Land, waar hij nog geene zes maanden geleden noodduft leed, de wet wil stellen en den spot met geheel Europa drijft.

„En Europa zwijgt! . . .

„De heer *Mellinet* zal gansch alleen hebben gestaan tegen over de vijf Mogendheden, welke men de grooten noemt, en de heer *Mellinet* zal zegevieren!

„Men moet erkennen, dat men in de eeuw, die wij beleven, vreemde zaken ziet.

„En men moet tevens erkennen, dat, onder de wonderlijke zaken, deze er eene is van den eersten rang.”

AANTEKENINGEN VAN DEN OUDEN HERDER VAN 'TVEEN.

Dat men slaaf van vreemde denkbeelden en overheersching wordt, wanneer men — gelijk de uitmuntende *van Alphen* onlangs zeide — geene eigene taal, eigene zeden en gewoonten, eigene letterkunde en beschaving wil hebben, is zoo klaar als de dag aan den hemel. De Geschiedenis der eeuwen stelde deze waarheid in 't licht, en het vlugtigste karakter en staatkundig overzigt van Europa bevestigt het geloof aan dezelve. Eigene taal, eigene zeden en gewoonten, enz. vormen de beste bescherming tegen den vreemden zedelijken invloed, die den natuurlijken ten gevolge heeft, en maken derhalve den hechtsten steun der nationale zelfstandigheid uit.

De eigene taal — door den waardigen *van Alphen* op den voorgrond gesteld — is de grondslag van eigene zeden en gewoonten, zoo wel als van eigene letterkunde en beschaving. De taal van een volk is de spiegel van deszelfs geest: zij vertoont ons het eigenaardige van deszelfs verstandelijk en zedelijk leven; drukt het kenmerkende van deszelfs denkbeelden, gevoelens en karakter uit. En juist daarom werkt ook de taal op den geest eens volks terug. Het moge al eenigzins waar zijn, wat de wijzen dezer wereld zeggen, dat, namelijk, de

en beelden der gewaarwordingen en gedachten zijn; die wijzen zullen toch op hunne beurt moeten toestemmen, dat de redenen, waarom het eene volk deze en het andere die taal spreekt, geenszins in *willekeur*, maar, zoo al niet in den volksaard, ten minste in omstandigheden, welke denzelfden bepaald en gevormd hebben, te zoeken zijn. Hoe dit zij, de taal en de geest eens volks werken wederkeerig op elkander, als ligchaam en ziel. De teekens en beelden, als voertuigen der geestvoortbrengselen beschouwd, hebben, in weerwil van al het willekeurige, dat men er in moge vinden, eenen onbetwistbaren invloed op de wijziging der voorstelling van de beteekende en afgebeelde zaken. De mensch denkt in woorden, of, zoo men liever wil, in teekens en beelden, zonder welke voor hem de wereld slechts een indruk zoude zijn, even als voor het stomme dier, dat bij gebrek aan twee niet tot één telt. Wegens het onverbreekbaar verband tusschen woord en gedachte, wordt misschien in sommige oude talen denken, ook spreken en zeggen in, bij of tot zich zelve genoemd. Van hier, dat sommige menschen bijna altijd hoorbaar, en anderen zoo gaarne zichtbaar — leesbaar — denken. Laat dit ook zijn zoo als het wil, geene hoogere tusschenkomende magten zullen met eenig regt de waarheid der stelling kunnen betwisten: de taal eens volks, waarin deszelfs eigen geest zich spiegelt, waarborgt deszelfs eigendommelijke, d. i. oorspronkelijke en zelfstandige wijze van denken, handelen en gevoelen. De taal is het KURAS der nationaliteit, gelijk het ligchaam dat der ziel. Wil men nationale zelfstandigheid en afzonderlijk volksbestaan — zelfs onmondigen willen het thans — men vergete niet de eigene taal hoog te schatten en aan te kweeken:

1°. in de huizen der aanzienlijken, waar een breede geeststroom ontspringt, die zich in beken en beekjes onder het volk verdeelt;

2°. in de lagere scholen, die de heilighdommen der volksvorming zijn;

3°. op de hoogeschoolen, van waar de lichtstralen der hoogere beschaving, in het brandpunt der eigene taal geconcentreerd, zich onder geheel een volk zoo zacht en weldadig verspreiden.

Aldus hooggeschat en aangekweekt, zal in Nederland de taal zijn en blijven heilige zij behoort te wezen, namelijk, het *schoone* en *vaste* punt van aanraking en vereeniging tusschen de onderscheidene standen der maatschappij; de centraal- of middelpuntskracht, die het ligchaam van den staat te zamenhoudt.

Men leere en spreke zoo vele vreemde talen, als men tot den stand van geleerde, koopman, enz., enz., enz. met mogelijkheid noodig heeft, maar men wachtte zich:

1°. de grondige kennis der eigene taal te verwaarloozen, omdat de moeder-taal ook de beste taalmoeder is;

2°. de nitheemsche taal, inzonderheid van een ligtzinnig volk, te zeer in de huiselijke en gezellige kringen in te voeren, dewijl zich daardoor ook de uitheemsche geest zoude indringen, en eindelijk

3°. nimmer uit andere talen te leenen, waar de eigene rijk genoeg is, vermits de spreek- en schriftstijl hierdoor het aanzien eener BEDELaken verkrijgt.

Op grond van het laatste zij ieder, dien het aangaat, geïnformeerd, en het aankomend geslacht geprevenueerd, dat het geenszins bewijs eener *geseigneerde educatie* en fijne *culture* is, om, volgens een hier en daar geadopteerd principe, Fransche woorden onder de Vaderlandsche te *meleren*. Want, ofschoon men daardoor van eene goede reputatie bij sommigen mogt kunnen *jouissieren*; ja hoe zeer men moet *avoueren*, dat die vreemdes zich beter *preteren* tot *bon mots* en *piquante expressiën*; als ook om zich zonder blikken of bloezen met *equivouques*, in de eigene taal zonder kwetsing der kieschheid niet te *exprimeren*, te *amuseren*: zoo laat zich echter geenszins *negeren*, dat uit zoodanige *usage consteert*, dat men den nationalen rijkdom of niet kent of gering acht, en derhalve, naar verstand of hart, aan de gevolgen der opvoeding sukkelt.

Vervolg van de giften, welke uit deze Provincie aan het Vaderland zijn gedaan: (zie onze vorigen.)

Van *J. Hoeth*, ontvanger van het regt van waarborg, te Groningen, f 25.

Van *H. P. B.*, te Groningen, f 25.

Van eenige Predikanten van den ring van Loppersum, afstand, ten behoeve van 's Rijks schatkist, van het ringgeld over 1831, ad f 50, benevens in contanten f 71, en 6 stuks receptissen van de geldleening anno 1830, te zamen bedragende f 123 — 76.

Van *F. H. Baron d'Aulnis de Bourouill*, burgemeester der gemeente Oldekirk, een vrijwilliger, ingelijfd bij het korps Groninger Jagers, op zijne kosten aangevoren en volkomen geëquipeerd.

Van een Schastter der personele belasting, te Marum, f 7 — 83⁵, zijnde het bedrag van deszelfs belooning over 1830.

MAANDELIJSCH BIJENKOMST van de Leden der *Akademie van Beeldende Kunsten, Bouw-, Toegepaste Werktuig- en Zeevaarkunde* op Dingsdag, den 15 Februarij 1831, des avonds te zes uren, in het gewoon Lokal in de Pelsterstraat.

Namens Directeuren:

R. DE RHOER OTTENS,
Secretaris.

GEBORTE-, HUWELIJS- EN STERFBERIGTEN.

•• Heden avond beviel door de Goddelijke goedheid voorspoedig van een MEISJE HELENA KRUDOP, geliefde Echtgenoot van

Elburg H. HOEFHAMER.

den 5 Februarij 1831.

•• Heden morgen te drie uren beviel gelukkig van een welgeschapenen ZOON G. M. CRONE, geliefde Echtgenoot van

Groningen P. A. T. ZANINO,

den 10 Februarij 1831.

Med. Doct.

Strekken deze tot kennisgeving aan Familie en Bekenden.

•• Heden overleed onze Moeder, de Wedw. B. SIBON, in den ouderdom van ruim 91 jaren.

Groningen GER. KLOOSTERHUIS.

den 3 Februarij 1831.

H. FOKKENS.

•• Heden overleed, in den ouderdom van 82 jaren, de Wel Eerw. Heer A. M. FRANKPORTER, in leven *Rabbijn dezer Ring-Synagoge*. — Eene reeke van 32 jaren bezat de Israëlitische Gemeente alhier in hem een zeer kundig Leeraar en gevoelt dus met smart dit verlies.

Winschoten den 5 Februarij 1831.

•• Bij J. OOMKENS is gedrukt en alom te bekomen: ONDERZOEK der BEGINSELEN, welke beschouwd worden als voldoende, om den OORLOG te regtvaardigen, door EENE VROUW, uit het Engelsch. Uitgegeven ten voordeele des Vaderlands, in gr. 8vo, à 40 Cents.

•• Alle degenen, welke nog eenige vordering mogten hebben ten laste van de voormalige AKADEMIE van Teeken-, Bouw- en Zeevaarkunde, of van het voormalig GENOOTSCHAP: ter bevordering van Schilder-, Graver- en Beeldhouwkunst, worden verzocht, hunne pretensiën, ten laste van eene dier beide thans vereende Instellingen, vóór den 25 Februarij aanstaande schriftelijk te willen indienen; de eersten bij den Heer W. J. MEURS WICHERS en de laatsten bij den Heer en Mr. A. L. WICHERS alhier.

Groningen

den 3 Februarij 1831.

Namens Directeuren:

R. DE RHOER OTTENS,
Secretaris.

POSTWAGEN van Groningen op Zwol,

Vise Versa. — Het wordt aan de Belanghebbenden bekend gemaakt, dat de POSTWAGEN bovengemeld wederom als voorheen zal Afrijden voor het Logement van LAMBS. VAN DER MOLEN, aan de Groote Markt, te Groningen, en wel op MAANDAG en DONDERDAG, des morgens te 7 uren; alwaar de PLAATSEN kunnen worden besproken, en de PAKGOEDEREN ter Verzendding, des Zondags en Woensdags, 's avonds aan het Logement moeten worden bezorgd, van 8 tot 10 uren.

•• Mr. HERMAN TRIP, openbaar Notaris, residerende te Groningen, 91 voornemens, op Woensdag, den 16 Februarij 1831, des avonds te 7 uren, ten huize van den Kastelein H. K. BOLT, in de Altona, buiten de Steentil-poort, nabij Groningen, publiek te Verkoopen:

I. Eene welgelegene BOERENPLAATS, bestaande in eene BEHUIZING en VRIESCHE SCHUUR, benevens de VASTE en ONOPZEGBARE BEKLEMMING van derzelver Heem, groote Tuin en Appelhof, en ongeveer 22 Bunders kostelijk Groen- en Bouwland, bezwaard met eene vaste jaarlijksche huur van

37 — 50; alles staande en gelegen op de *Euvengunn*, onder *Middelbert*, wordende door KLAAS JACOBS BRONSEMA bewoond en gebruikt.

II. De VASTE BEKLEMMING van ongeveer 4½ Bunders Land, mede aldaar aan den *Euvengunn* Weg gelegen, doende jaarlijks tot vaste huur f 50 — 00.

Over het Perceel No. 1 kan 3 à 4000 naar 4½ pCt. blijven staan; en verder op Conditiën, welke drie dagen bevorens ten huize van Verkoop en ten Kantore van mij Notaris ter lezing zullen liggen.

Mr. H. T R I P, Notaris en Procureur.

. Meester GERHARD JACOB KEISER, oopenbaar Notaris, ter residentie van Groningen, is voornemens, op *Woensdag*, den 16 Februarij 1831, des avonds te 7 uren, ten huize van den Kastelein J. EEKHOFF, Tz., in den Pool, aan de Grootte Markt, te Groningen, publiek, op Strijkgelds Conditiën, te Koop te presenteren: I. Den EIGENDOM van 1 Bunder 16 Roeden 21 Ellen Land, te *Niekerk*, in de Marne, bij G. J. HUIZINGA in gebruik voor f 9 — 00, verschijnende op Midwinter. II. Twee ZITPLAATSEN in eene beslotene Bank in de Martini Kerk, te Groningen, ten Oosten van den Predikstoel, Zuidzijde, geteckend no. 650 en 651. III. Den EIGENDOM van 2 Bunders Land, onder *Grootegast*, doende op Midwinter tot vaste huur f 4 — 00.

IV. ADIDEM van eene *Behuiste Heemstede*, aldaar, doende op Mei f 3 — 00. V. Vñf BEHUISTE HEEMSTEDEN, aan de jongste Pastorij-Gracht, te *Lop-persum*, doende no. 1 f 5 — 15, no. 2 f 5 — 40, no. 3 f 4 — 06½, no. 4 f 2 — 70 en no. 5 f 2 — 70, alles op Mei. VI. Eene VROUWEN ZIT-PLAATS in de Martini Kerk, te Groningen, Noordzijde in de eerste vaste Bank, ten Westen van den middelsten Pilaar, de eerste Plaats van het Middel-pad; en VII. Eene KAMER, in den Smakkersgang, aan het Schuitendiep, letter N nummer 202; om op den 1 Mei 1831 te aanvaarden. De Herberg *het Oude Tijgerpaard*, bij de voorgaande aankondiging dezer Veiling vermeld, zal binnen korten publiek te Koop gepresenteerd worden, en is inmiddels *UIT DE HAND TE KOOP*.

De Conditiën van Verkoop en Bewijzen van Eigendom zijn drie dagen bevo-rens ten Kantore van gemelden Notaris, en laatstgemelde ook ten huize van Veiling te lezen en te vernemen.

. Mr. G. J. KEISER, Notaris te Groningen, zal, binnaen korten, publiek te Koop presenteren: de BUITENPLAATS *LANGWIJK*, met de daarbij behoorende TUINEN en LANDERIJEN; alles gelegen aan de Trekvaart, onder *Westerbroek*.

. Ten overstaan van Mr. WILLEM JAN QUINTUS, oopenbaar Notaris, residentie te Groningen, zal, op *Woensdag*, den 23 Februarij 1831, des avonds precies te 7 uren, ten huize van den Kastelein C. BACKHAUS, aan het Nieuwe Kerkhof aldaar, publiek worden Verhuurd, voor den tijd van 1 Seizoen: plus mi-nus 20 Bunders kostelijk oud GROENLAND, liggende in den *Pagdepoel*, toe-behoorende aan A. FOLKERS, en zulks in onderscheidene Percelen.

Om te Weiden of te Hooijen.

. *TE HUUR*: eene BEHUIZING met ruime KOE- en PAARDENSTAL-LINGEN, geteckend letter N no. 191 V, staande ten Oosten aan het Schui-tendiep, bij den Poelpoortensboog, benevens een TURFVOERWERK, thans door KLAAS PIETERS BOLHUIS bewoond en gebruikt. Om op den 1 Mei 1831 te aanvaarden. Nadere informatie ten Kantore van den Notaris Mr. W. J. QUINTUS, in de Oosterstraat, te Groningen.

. Mr. F. I. ABRESCH, oopenbaar Notaris te Zuidhorn, is voornemens, ten verzoeke van zijne PRINCIPALEN en ten overstaan van het VREDEGEREGT van het Kanton Zuidhorn, op *Vrijdag*, den 11 Februarij 1831, des voormiddags precies te 10 uren, ten huize van den Kastelein JAN VAN DER HEIDE, te *Aduard*, op gewone Strijkgelds Conditiën, te doen Veilen en Verkoopen:

I. Eene BOERENPLAATS, bestaande in eene BEHUIZING, geteckend no. 7, met SCHUUR en veriere ANNEXEN, benevens het REGT der VASTE en ALTIJDDURENDE BEKLEMMING van ongeveer 33 Bunders Land, doende jaarlijks op Midwinter tot vaste huur f 330 — 00.

Alles staande en gelegen op de *Hoogemeeden*.

II. Eene HEEMSTED, benevens ongeveer 17½ Bunders VRIJ EIGEN LAND, gelegen op de *Hoogemeeden*.

III. Eene BEHUIZING en SCHUUR, geteckend no. 25, met een TUIN, staande en gelegen aan de Straat te *Aduard*. En

IV. Eene BOEREN BEHUIZING en SCHUUR, geteckend no. 35, benevens ongeveer 24 Bunders VRIJ EIGEN LAND.

Zijnde deze Goederen herkomstig uit de Nalatenschap van wijlen RIKKARD LUCAS IWEMA.

Mr. F. I. ABRESCH.

. Mr. U. E. STEEMAN, Notaris te *Scheemda*, is voornemens, ter instan-tie van JANNES DIDERICUS HAJENGA en G. J. STROBOS, Ehelieden te *Westerlee*, publiek ter Verkoop aan te bieden:

I. Eene BOEREN BEHUIZING, no. 26, met de VASTE BEKLEMMING van 15 Bunders Land, doende tot huur f 51 — 00. II. Eene BOEREN BEHUI-ZING, met 4 Bunders LAND daarbij behoorende. III. 2 Bunders EIGEN LAND. IV. 3½ Bunders EIGEN LAND. V. 1 Bunder EIGEN LAND. VI. 1 Bunder BEKLEMD LAND, doende tot vaste huur f 14 — 00. VII. Een EIGEN TUIN; alles gelegen te *Westerlee*. VIII. 3 Bunders BEKLEMD LAND, doende tot vaste huur f 14 — 00. IX. 3 Bunders BEKLEMD LAND, doende tot vaste huur f 27 — 00. X. 3 DITO Bunders, doende tot vaste huur f 23 — 00. XI. 1½ Bunder EIGEN LAND. XII. ½ Bunder EIGEN LAND, zijnde nos. 8, 9, 10, 11 en 12, gelegen in het *Exterhamrik*.

Deze Verkoop zal zijn op *Vrijdag*, den 18 Februarij 1831, des namiddags te 4½ uren, ten huize van de Weduwe JAN KOSTER, te *Westerlee*, alwaar en ten Kantore van den Notaris de Conditiën in tijds te lezen zijn.

Mede zal alsdan ter Verkoop worden aangeboden: de BEHUIZING no. 24, met twee Bunders LAND, staande en gelegen te *Westerlee*, thans bij EVERT STAGGE in gebruik.

U. E. STEEMAN.

. Mr. H. VAN BOLHUIS, Notaris en Procureur, zal, ten overstaan van den Heer VREDEGEGT van het Kanton *Winsum*, op *Vrijdag*, den 18 Fe-bruarij 1831, des voormiddags te 10 uren, ter nagemelde Behuizing, publiek presenteren te Verkoopen:

I. Eene ruime BEHUIZING en SCHUUR, zijnde eene neringrijke *HER-REER*, met de BEKLEMMING van derzelver *Heem* en *Tuin*, doende jaarlijks aan diverse Eigenaren tot huur f 9 — 00, staande en gelegen aan den al-gemeenen Rijkweg, te *Sauwert*.

II. De BEKLEMMING van ongeveer 2½ Bunders best Land, jaarlijks tot huur doende f 14 — 00, mede aldaar.

III. De VASTE BEKLEMMING van ongeveer 1½ Bunder best Land, doende jaarlijks tot huur f 7 — 50, mede aldaar gelegen; alles invoegen laatstelijk door wijlen G. B. HAMMINGH en Vrouw is gepossedeerd.

. De meerder- en minderjarige Erfgenamen van wijlen JURJEN KOERTS en PARTICIPANTEN zijn voornemens, met GERIGTS-AUTORISATIE, ten overstaan van het VREDEGEREGT in het Kanton *Pekela*, op *Donderdag*, den 24 Febr. 1831, des avonds te 6 uren, op het Stads Kanaal, ten huize van den Vallaatsmeester H. L. GIJZEN, publiek, aan de meestbiedenden te Ver-koopen de navolgende VEENPLAATSEN, gelegen in de Markt van *Buinen*, Provincie *Drenthe*, aan den Noordkant der Hoofdraai, te weten:

- 1.) De VEENPLAATS No. 2, groot 14 B. 86 R. 16 E.
- 2.) IDEM No. 5, van dezelfde grootte.
- 3.) Een AANDEEL van pl. m. 12 B. 45 R. 16 E. in de Plaats No. 6.
- 4.) Een DITO DITO AANDEEL in de Plaats aldaar No. 19.
- 5.) De GEHEELE VEENPLAATS No. 20, groot 14 B. 86 R. 16 E.
- 6.) Een DITO DITO No. 23, mede zoo groot.
- 7.) Een AANDEEL van pl. m. 13 B. 5 R. 42 E. in de Plaats No. 25.
- 8.) Een AANDEEL van pl. m. 12 B. 45 R. 16 E. in de Plaats No. 48.
- 9.) Een AANDEEL van pl. m. 84 Ned. R. 35 E. in de Veenplaats No. 55.
- 10.) Een AANDEEL van pl. m. 50 Ned. Roeden in dito Veenplaats No. 56. — En aan den Zuidkant der Hoofdraai:
- 11.) Een AANDEEL van pl. m. 13 R. 39 E. in de Veenplaats No. 1.
- 12.) De GEHEELE VEENPLAATS aldaar gelegen No. 3, groot 14 B. 86 R. 16 E.
- 13.) Een AANDEEL van pl. min. 8 Bund. 93 R. 71 E. in de Plaats aldaar, bekend onder No. 5. Eindelijk
- 14.) Een nog ONVERSCHEIDEN AANDEEL in de *WESTERLEESTER VEE-NEN* en een PAAR KLEINE GRONDPACHTEN.

. De Heer Mr. J. G. MASCH, Advokaat te *Assen*, is voornemens, ten overstaan van den ondergeteekenden NOTARIS, op *Zaterdag*, den 26 Februarij 1831, des avonds te 7 uren, ten huize van den Kastelein JACOB DONKER,

aldaar, bij *inzate* en *finale toewijzing*, aan den genoegbiedende te Verkoopen: De door hem zelve bewoond wordende, aan den Straatweg en de Kom der Vaart te *Assen* staande en alleraangenaamst gelegene, HEEREN BEHUIZING, voor-zien van onderscheidene Behangene- Boven- en Beneden Kamers, Keukens, Kelders, Put- en Regenbakspomp, Berging voor Rijkuijen en Stalling voor vijf Paarden, daarachter een buitengewone Vruchtbare TUIN met allerhande uitgezochte Vruchtboomen, uitkomende aan het Stads Bosch; zijnde dit Perceel, intusschen, *Uit de Hand te Koop*, om op den eersten Mei 1831 aan te vaarden.

De Kooper kan, des verkiezende, de helft des Koopschats, tegen eene jaarlijk-sche Rente van vier en een half ten honderd, over hetzelfde behouden.

Dit Perceel kan den 25 en 26 Februarij 1831, des morgens van 10 tot 1 en des namiddags van 2 tot 4 uren, worden bezigtigd, zullende de Conditiën van Verkoop, 8 dagen vóór den dag der Verkoopdag, ten Kantore van den onder-geteekenden Notaris te lezen zijn.

M. SCHUKING,

Notaris.

. *UIT DE HAND TE KOOP*: Het TJALKSCHIP, genaamd *DE VRIEND-SCHAP*, groot 40 Roggelasten, met ZEIL en TREIL en al deszelfs TOEBEHOO-REN, thans liggende te *Ennumatil*, bevaren door EGBERT SWITTERS. Iemand hiervan gading makende, gelieve zich hoe eerder hoe liever te vervoegeu bij de Wedw. van EGBERT SWITTERS, te *Ennumatil*.

. *UIT DE HAND TE KOOP*: eene OBLIGATIE, ten laste dezer Stad, groot *drieduizend Guldens*, naar vier Procent Interest; — alsmede eene, groot *twaaifhonderd Guldens*, naar drie en een halve Guldens Interest. Adres bij G. J. DEELMAN, in de Heere-straat.

. *UIT DE HAND TE KOOP OF TE HUUR*:

De zoo yemuntend onderhouden en aangename, te *Haren* aan den Oosterweg gelegene, BUITENPLAATS *ZORGVRIJ*, met of zonder LANDERIJEN, bewoond en gebruikt wordende door den Heer Burgemeester J. VAN TROJEN en *Meyrupw.* — De aanvaarding kan geschieden op den 1 Mei 1831, en de noodige informatiën deswege zijn te bekomen bij R. TAMMINK, te *Zuidlaren*, en J. BENTUM, te *Kiel-Windward*.

. Een HUIS, in de *Vischker-straat*, met verscheidene Vertrekken, meest behangen, opene Plaats en Bleekveld, *TE HUUR* of *TE KOOP*; nader onderrigt bij den Banket- en Koekbakker J. ONNES, aan *Der-As*.

Uit de Hand te Huur of te Koop:

eene BEHUIZING, staande in het Geestelijke Maagden-stratje, lett. K no. 130, waarvan eene Benedenkamer en eene Bovenwoning kunnen worden Verhuurd. Te bevrageu bij den BEWONER.

. *TE HUUR*, tegen 1° Mei 1831: eene groote STALLING met KOETS-HUIS en ZOLDERS, aan het Nieuwe Kerkhof, thans gebruikt door B. WUB-BENHORST; adres bij H. DE RANITZ.

. Eene ruime BEHUIZING, met een TUIN daar achter, staande en gele-gen aan het Boterdiep, tegen primo Mei *TE HUUR*; te bevrageu bij D. WIL-KENS, in de Zoutkeet.

. *TE HUUR*, op primo Mei: een luchtige en ruime KORENZOLDER, ge-naamd *DUIVE*, bij den Ebbinge-boog. Te bevrageu bij den Heer H. BEEKHUIS DAMSTÉ.

. *TE HUUR*, tegen den 1 Mei dezes jaars:

I. Eene BENEDENWONING van drie Vertrekken, een Plaatsje en Zolder, in de Heere-straat, Oostzijde, letter U no. 17 V.

II. Eene BOVENWONING aldaar, bestaande uit eene Voorkamer, Keuken, Zolder en verdere Gerfelijkheid.

III. Een KOETSHUIS en STALLING, met Zolder er boven, ook geschikt voor *Pakhuisen*, in het midden der Gelkinge-straat, Westzijde.

IV. Een PAKHUIS, Oostzijde in de Lammehuizinge-straat.

Te bevrageu bij Mr. O. J. QUINTUS, in de Stoeldraaijer-straat.

. Op aangemerkte voorwaarden *TE HUUR*: het *aangenam gestuorde BUI-TENGOED ROSENBERG*, te *Scharmer*, twee uren van *Groningen*, met deszelfs spatieuse TUINEN en BOOMGAARDEN; kunnende de Behuizing den 1 Mei aan-staande, en de Tuinen dadelijk worden aanvaard. — Mede zullen hierbij Lan-derijen, naar verkiezing, kunnen worden gebruikt.

Gegadigen gelieveu zich ter nadere informatie te adresseren aan den BEWO-NER, of aan den ondergeteekende.

Zuidlaren

Dr. P. PRUISSEN, te Zuidlaren.

den 26 Januarij 1831.

. *TE HUUR*, tegen aanstaanden Mei 1831: eene HEEREN BEHUIZING, staande Noordzijde aan de Grootte Markt, roode lett. B no. 5. Te bevrageu bij den DRUKKER DEZER.

. *TE HUUR*, tegen den 1 Mei aanstaande: eene HEEREN BEHUIZING, met een TUIN en BLEEKVELD er achter, bevorens bewoond geweest door wijlen Meijster GOCKINGA, in de Lammehuizinge-straat; te bevrageu bij den Heer C. H. W. HAACK, in de Oude Boteringe-straat.

. Een HUIS *TE HUUR*, aan den Singel, met vier Kamers, Keuken, Kelder, Put- en Regenwater; en eene of twee GESTOFFEERDE KAMERS. Te bevrageu bij J. W. TIMPE, *Orgelmaker* in de Turfstoren-straat.

. *TE HUUR*, tegen Mei: een royale BOVENWONING, voorzien van 4 be-hangene Kamers, Keuken, Regenwater, Kelder, Linnen- en Turfzolder, boven P. DE VRIES.

Koopman in IJzerwaren, bij den Ebbinge-poortens-boog.

. De ondergeteekende maakt aan alle Heeren OFFICIEREN der SCHUT-TERIJ bekend, dat hij heeft ontvangen DEGENS volgens het Model, Ver-guld en Onverguld.

N. T. H O N U S,

Gewermaker in de Ooster-straat.

. BH E. DE BOER EN ZOON, *Gekwalificeerde Kollektors der KON. NE-DERL. LOTERIJ*, aan de Vischmarkt, te Groningen, zijn voor de 152ste LO-TERIJ (waarvan de 1ste Klasse op *Maandag*, den 21 Februarij 1831, begint te trekken) LOTEN IN KOOP voor alle Klassen te bekomen: een Geheel Lot a f 69 — 00, Half f 34 — 50, Vijfde f 13 — 80, Tiende f 6 — 90 en een Twintigste f 3 — 45. In KOOP voor de 1ste Klasse: een Geheel Lot a f 14 — 00, Half f 7 — 00, Vijfde f 2 — 80, Tiende f 1 — 40 en een Twintigste f 0 — 70, alsmede in HUUR voor de 1ste Klasse: een Geheel Lot f 4 — 00, Half f 2 — 00, Vijfde f 0 — 80 en een Tiende f 0 — 40.

. Bij H. W. DE VRIES, wonende in den Koningsgang, bij de Rademarkt, te Groningen, zijn voor de 152ste KON. NEDERL. LOTERIJ (waarvan de 1ste Klasse op *Maandag*, den 21 Februarij 1831, begint te trekken) LOTEN IN HUUR en KOOP, volgens *Prijs-Courant*, te bekomen.

. KONINKLIJKE NEDERL. LOTERIJ.

Bij M. M. LÖWENSTEIN, in de Harderinge-straat, bij wien, gelijk bekend is, in vorige Loterijen onderscheidene KAPITALE PRIJZEN zijn gesproken, zijn te bekomen, voor de 1ste Klasse der 152ste LOTERIJ, die op *Maan-dag*, den 21 dezer, zal beginnen te trekken: HEELE en GEDEELTEN van LOTEN, zoo wel in KOOP, alsmede gelijk voorheen in HUUR, volgens Prijs-Courant. Hij beveelt zich in de gunst van zijne geëerde Stad- en Land-genooten.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 4 tot en met den 10 Februarij zijn alhier geboren 17 zoons en 14 dochters; gehuwd 1 paar; overleden 9 ouden en 8 jongen.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN, op de Beurs te Amsterdam, den 9 Februarij.

Werkel. Sch. 2½ pCt.	3½ pCt.	4½ pCt.	geheven	Oblig. Metal. 2½ pCt.	geheven
Rest. uitg. 8.	13½	14½	13½	—	—
Kanab.v.dito.	15½	16	15½	Neg. Lond. 2½	85½
Amort.fynd. 4½	64½	65½	64½	Spanjet.Pent. 5	13½
— 3½	50½	52	51½	Perpet. Rente 5	—
Ourlag.belasting	75½	74½	74	dito Amst. 5	41½
Hand.-maatsch. 4½	—	—	—	Kng. gecons. 3	80½
Oblig. Rual. 5	85½	86½	86	Fr. Fonds. 5	59½
Dito Nieuwe 5	87	87½	87½	Cert. v. dito 5	—
Russ. Inachr. 6	55	55½	55½	Nap.Falsh. 5	—
Certif.v.dito. 8	54½	55½	55½	Idem in Nap. 5	58½
Hamb. 5	83½	84½	84½	Idem in Lond. 5	—
d.Neg.Lond. 5	82½	83	80½	Don.te Lond. 5	57½
Wag. Obl. 5	86½	87½	87	Brazilianen 5	—
— 4	—	—	—	Mexico. te L. 6	—
Certif. — 2½	—	—	—	Columb.tel. 6	—
Aand.R. 100	—	—	—	Paragan 6	—
— 80	—	—	—	Orieken 5	—